

mulighed for det. Det er den problemstilling, som er meget central, derfor rører man ved folkestyrets kerne, og det er i virkeligheden meget kedeligt, at Dansk Folkeparti ikke er klar over, at det er folkestyrets kerne.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Fru Louise Frevert spørger, om der i det hele taget er mere at diskutere, og konstaterer, at det er helt soleklart, at der er ikke mere at diskutere. Ja, det er soleklart, for Dansk Folkeparti har ved en aftale forpligtet sig til at stemme for de tre lovforslag, og derfor er der selvfølgelig ikke mere at diskutere for Dansk Folkeparti. De har kun at logre med halen og støtte de to regeringspartier. Men er det troværdigt, når man taler om, at man gerne vil gøre noget for Foreningsdanmark?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Til hr. Peder Sass: Vi logrer ikke med halen. Vi står med oprejst pande og siger: Det var en god aftale, og vi er stolte af at være med. Vi stikker hverken halen mellem benene eller logrer med den eller noget som helst andet. Vi er stolte over, at vi har indgået en aftale. Det vil jeg godt lige have lov til at pointere over for Socialdemokraterne.

De sure opstød, der kommer fra Socialdemokraterne, skyldes bare, at de er kedede af og skuffede over, at de ikke selv har været i stand til at være med. Sådan er det jo, når man ikke har været med i flertallets beslutninger, så kan man bare sidde og gø og gabe nede på stolerækkerne, fordi man er forbitret og sur over, at man ikke selv kan være med. Hvis det er det niveau, hr. Peder Sass beder om at lægge for en saglig argumentation og en diskussion her fra talerstolen, synes jeg, det er spild af tid for de borgere, der sidder foran fjernsynet og følger denne diskussion, og jeg synes, det er tåbeligt af hr. Peder Sass at begynde på den argumentation. Men vi er stolte af og glade over aftalen. Vi vil gerne være med, og det er vi også.

Til hr. Aage Frandsen: Jeg ved godt, at man kan vende og dreje tingene på mange forskellige måder, men så vil jeg bare lige spørge: Hvad gjorde man før 1991? Var der så ikke noget demokrati i Danmark?

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Aage Frandsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jo, og der var også demokrati før 1915. Men pointen dengang var, at man sagde: Vi vil gerne udvide demokratiet, fordi vi lægger megen vægt på det.

Det, der er det helt centrale, er, at disse udvalg kom til, fordi partierne var enige om, at det var noget centralt, at de gav de folk, der er engagerede i foreningerne, større indflydelse. Derfor var de også udtryk for en udvidelse af demokratiet, og derfor er der selvfølgelig også en logisk risiko for indskrænkning af demokratiet, hvis kommunerne benytter sig af det, som er muligheden – og det må jo være meningen, at det skal være en mulighed, de skal kunne benytte sig af – nemlig at lade være med at oprette disse udvalg, så demokratiet indskrænkes, ligesom man udvidede det dengang.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Egentlig er det jo en spændende diskussion, hvis vi tager udgangspunkt i, at det egentlig er borgerne, der bestemmer, at det i virkeligheden er vælgerne, der bestemmer.

Det er vælgerne, der bestemmer, hvem der skal sidde i den pågældende kommunalbestyrelse; ergo er det også borgerne, der bestemmer, hvilken regering og hvilket flertal der skal bestemme, hvad der skal foregå af politik i Danmark eller i den pågældende kommunalbestyrelse, og ergo må man sige, at det er demokrati. Sigtet og målet må vel være, at det er nærdemokratiet, der er bedst til at løfte opgaverne, fordi de lokale politikere ved, hvad der er bedst for deres egne borgere ude i den pågældende kommune. Det er jeg helt sikker på, for ellers vil man desavouere politikerne i de pågældende kommuner. De er selv i stand til at tage højde for, hvad de har brug for, og om de har brug for et folkeoplysningsudvalg eller ej, og det er virkeligt demokrati.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er fru Helle Sjelle.

Helle Sjelle (KF):

Den brede almene folkeoplysning er en vigtig del af den danske kulturarv. Folkeoplysningens mange aktiviteter udgør et nyttigt og udviklen-